

معضلات فوتبال رشت و وعده‌های نا تمام استانداران

ره‌نگاران/ فوتبال رشت، به عنوان یکی از قطب‌های پرشور ورزش کشور، سال‌هاست که با مشکلات مدیریتی و ساختاری دست‌وپنجه نرم می‌کند. در این میان، هر بار با تغییر استاندار، هواداران این ورزش امیدوار می‌شوند که شاید با ورود مدیری تازه، مشکلات ریشه‌ای این حوزه برطرف شود. اما واقعیت این است که وعده‌های استانداران تاکنون نه تنها گره‌ای از مشکلات فوتبال رشت نگشوده، بلکه تبدیل به چرخه‌ای از امید و ناامیدی شده است.

تا به امروز، استانداران متعددی آمدند، از وضعیت ورزشگاه‌ها بازدید کردند، عکس‌هایی با لباس تیم‌های محبوب گرفتند و با اظهاراتی مبهم و کلی، هواداران را به آینده‌ای روشن وعده دادند. اما نتیجه چه شد؟ هیچ تغییری اساسی در مدیریت و ساختار فوتبال رشت ایجاد نشد. دلیل این ناکامی روشن است: حل مشکلات فوتبال از ید و اختیارات استانداران خارج است و اساساً در حیطه وظایف و توانایی آنان نیست.

یکی از دلایل عمده این ناکارآمدی، محدودیت‌های ناشی از قوانین بین‌المللی فوتبال است. طبق اصول فیفا، دولت‌ها حق مداخله مستقیم در امور فوتبال را ندارند. این قانون که برای حفظ استقلال فوتبال از سیاست تدوین شده، در کشور ما تبدیل به ابزاری شده است برای فرار از پاسخگویی.

فدراسیون فوتبال و هیأت‌های استانی در مواجهه با انتقادات، خود را خصوصی معرفی می‌کنند و از پاسخگویی طفره می‌روند؛ اما هنگامی که صحبت از منابع مالی و حمایت دولتی است، به شکلی عجیب خصوصی بودن خود را فراموش می‌کنند و دست به سوی دولت دراز می‌کنند.



مشکل اصلی فوتبال رشت سوءمدیریتی است که نه از سوی استانداران، بلکه در درون ساختار فوتبال کشور ریشه دارد. تا زمانی که شفافیت مالی، نظارت جدی و اصلاحات ساختاری در فدراسیون فوتبال و هیأت‌های استانی انجام نشود، استانداران و مسئولان دولتی حتی با بهترین نیت نیز نمیتوانند تغییری جدی ایجاد کنند.

هواداران فوتبال رشت، با همه عشق و تعصبی که به تیم‌های شهرشان دارند، حق دارند از این دور باطل وعده‌های ناتمام خسته و دلزده باشند. اصلاح فوتبال رشت نیازمند نگاه عمیق‌تر و تدابیر کارشناسی است که از سطوح مدیریتی فوتبال باید آغاز شود، نه شعارهای تبلیغاتی که تنها شعله‌ای کوتاه‌مدت از امید را برمیافروزد و سپس خاموش می‌شود.

